

oznanilo

Tvoja modrost,
Gospod,
naj bo pri meni
in z menoj dela.

12. nedelja
med letom

leto VII /2010-16
19. junij 2016

KAKŠNO PODOBO PA IMA TVOJ BOG?

Kakšno podobo Boga imam jaz? – »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« (Lk 9,18) vpraša Jezus v današnjem evangeliju učence. Ko apostol Peter odgovori, da je Maziljenec, Mesija, Jezus učencem pojasni, da bo moral ta Odrešenik »veliko pretrpeti. Starešine ljudstva, veliki duhovniki in pismouki ga bodo zavrgli in umorili, a tretji dan bo vstal«.

Kristus predstavi učencem novo podobo Boga, ki se daruje iz ljubezni, ki se ne ustavi niti pred trpljenjem. Kristus nas ljubi in gre zato v trpljenje za nas. Vsaka prava ljubezen bo prej ali slej morala stopiti v trpljenje, kakor je Kristusovo! Ali pa ni prava! Tudi naša ljubezen do Boga bo prej ali slej morala skozi preizkušnjo: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj.« Pomenljive so besede vsak dan. Kakor da bi nas hotel Kristus opozoriti

na enega izredno težkih križev, to je težavnost vsakdanjega življenja, običajnih dolžnosti, vsakdanjih običajnih opravil. Kolikokrat nam je to eden najbolj zoprnih križev. Če nimaš osebnega odnosa z Bogom, ki ga krepiš v molitvi, ne moreš hoditi s križem za Gospodom. Še najmanj vsak dan! Prav v molitvi spoznavamo, da nismo sami na poti križa. Z nami hodi Kristus.

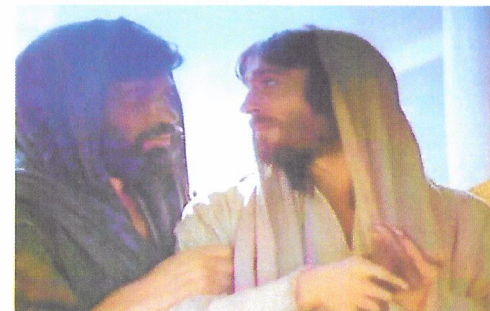

Hvala ti dobri Jezus,
da si nas
s svojim križem odrešil.
Hvala, da lahko
vsak s svojim križem
hodimo za teboj.
Hvala, da lahko
vsak dan znova
skupaj s teboj stopamo
skozi preizkušnje življenja.
Blagoslovi naše življenje;
Daj, da bomo čutili,
da si pretehtal križ,
ki nam ga nalagaš,
in da veš, da ga zmoremo
ob tvoji vzpodbudi nositi.
Daj nam pogum,
da ga bomo vsak dan
naložili na svoje rane
in po njem
ob koncu časov
prišli v tvoj večni objem.

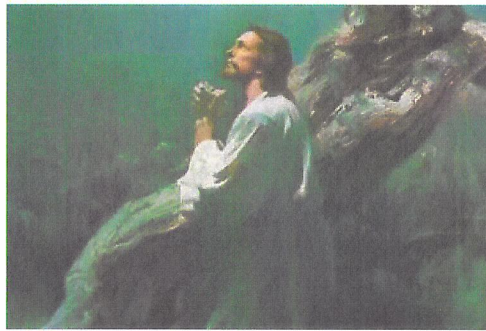
Kdo sem, je vprašanje vseh vprašanj

Preden je Jezus svojim učencem zastavil vprašanje o tem, kaj o njem pravijo ljudje, in nato, kaj mislijo o njem oni sami, se je umaknil na samo in molil. **Pri vseh pomembnih odločitvah, poudarja evangelist Luka, si je Jezus vzela čas za zbranost in molitev.** Preden je izbral dvanajstere, je šel molit. Pred spremembo na gori je molil. Preden je učencem predal molitev očenaša, je molil. V vrtu Getsemani je med smrtno agonijo molil. Prav tako je molil, preden je izdihnil na križu. Človek je najbolj človek v osebnem in intimnem stiku z Bogom. Molitev je človekovo naj-žlahtnejše opravilo. Molitev človeka približuje izvirom žive vode. Je notranja posvetovalnica, je tudi duhovna zavarovalnica, ki nam jamči, da je z Bogom in v Bogu naložba našega življenja prava. Jezus, uči nas iti na samo in moliti, moliti pred vsemi pomembnimi odločitvami v našem življenju!

Peter je odgovoril in rekel: Božji Maziljenec. Medtem ko evangelist Matej položi Petru v usta, da je »Kristus, Sin živega Boga« (Mt 16,16) in Marko, da je »Kristus« (Mr 8,2), nam

Luka dodatno sporoča, da je Jezus Božji Maziljenec. Peter je s tem potrdil to, kar je Jezus rekel v shodnici v Nazaretu, ko se je prvič predstavil svojim rojakom: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim« (Lk 4,18). Božji Maziljenec je prepojen z Bogom, potopljen v Boga. To je njegova najgloblja skrivnost, njegova duhovna osebna izkaznica. Peter je v imenu dvanajsterih to izrekel po navdihu. V Matejevem poročilu o Petrovi izpovedi ga je že trenutek zatem človeško polomil, ko je ob napovedi trpljenja in smrti Jezusu začel braniti, da bi šel v Jeruzalem, kjer bo zavržen in umorjen. Lukova posebnost je, da namerno ne izpostavlja slabosti Jezusovih učencev. Dobro pa prikaže nerazumevanje, ki ga je bil Jezus deležen, tako v shodnici v Nazaretu kot tudi v trenutku Petrove izpovedi vere. Zato ta dogodek poveže z naukom o pogojih hoje za Jezusom. S tem nam jasno sporoča, kako so bili dvanajsteri še ujeti v čisto človeška, zemeljska, politična in nacionalistična pričakovanja. Kakšen križ le, kakšno trpljenje, kakšna smrt, si je moral dejati apostol Peter, če smo pa s teboj, Božjim Maziljencem, Mesijem, na poti zmage, na pohodu, da osvojimo Jeruzalem in iz naše dežele dežele preženemo sovražne sile! Vzeti vsak dan svoj križ in hoditi za Jezusom. Odpovedati se samemu sebi, naložiti si križ te odpovedi vodi na pot za Jezusom. Jezusova pot je pot zahtevne ljubezni. Jezusova pot je kamnita pot preseganja samega sebe, je pot rasti, pot v širine življenja.

Reševati le ožine egoizma, lastnih koristi, vodi v izgubo presežne vrednosti življenja. Kako resnične so zato Jezusove besede: »Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo rešil.« Kdor z Jezusom umira na križu preseganja samega sebe, na križu zahtevne ljubezni, je na poti v polnost življenja. To je Jezusova velikonočna pot. Kako globoko so prve generacije kristjanov, ki jih začutimo v tekstih evangelijev, doumele smisel človekovega življenja. Kako globoko so odgovorile na vprašanje vseh vprašanih: **Kdo sem? Zakaj sem tu? S kom grem lahko življenju naproti? Komu lahko zaupam? Jezusova velikonočna pot naj vsak dan postaja tudi naša življenjska pot.**

MOLITEV

Ko zadnje jutro prišlo bo in v slavi pride naš Gospod, naj v neminljivi večnosti osreči nas nebeška luč.

Bogu Očetu slava, čast, in njemu, ki je Sin njegov, enako Duhu Svetemu, tako sedaj in vekomaj. Amen.

Za domovino brez Patrie Najboljše želje Sloveniji ob 25-letnici samostojnosti

prof. dr. Ivan Štuhec, duhovnik

Praznovanja in slovesnosti so za to, da si povemo vse tisto, kar je lepo in plemenito. Tudi 25 let samostojne slovenske države je priložnost, da ji nazdravimo in izrečemo to, kar nam srce govori. Svojim davnim prednikom iz noriškega kraljestva, iz karantanskih časov, iz visokega srednjega veka, iz Trubarjeve reformacije in jezuitske protireformacije, iz časa pomladi narodov, z veseljem in ponosom kličemo v večno onostranstvo, pred petindvajsetimi leti smo ponovno postali gospodarji na svoji zemlji, na zemlji vašega znoja in krvi. Naša zavest o preteklosti nam govori, da so tu živeli ljudje, ki so to zemljo izjemno ljubili in na vse njene hribe, griče in gore postavljali svetišča, najprej poganskim božanstvom, za tem enemu in edinemu Bogu, ki ni Bog smrti in nasilja, ampak Bog ljubezni in zaveze. Krščanstvo, ki je že v rimskem času pustilo sledi v Petoviji, Celeji in Emoni ter drugih krajih ob rimski cesti, ki je čez slovensko ozemlje peljala proti vzhodu, je in ostaja trden vogelni kamen vere in narodne zavesti. Nobene tuje legije in vojske, nobene druge vere in ideologije, nobeni tuji

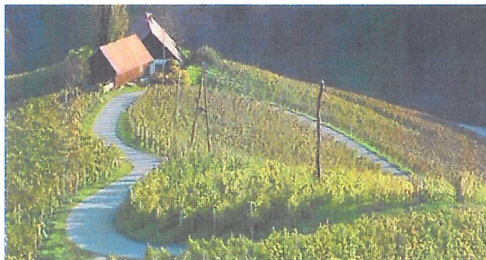

vladarji in gospodarji niso uspeli uničiti duha krščanske kulture in evangeljske sile ljubezni, s katero so kristjani živeli in žrtvovali sebe in svoja življenja za svoj rod, dom in Boga.

V teh dneh bi, če bi lahko, dvignili čašo slovesa naši veliki možje in žene, ki so od pomladi narodov naprej živeli v prepričanju, da ima slovenski rod pravico živeti po svoji pameti in izbiri. Fran Miklošič bi na dunajski univerzi nazdravil s preškim vinom, Janez Puh bi zbral slovenske motoriste k blagoslovu, France Prešeren bi na ljubljanskem Tromostovju recitiral sonet sreče, Ivan Cankar bi na Rožniku nazdravljaval slovenski eliti, ki je snela plašč hlapčevanja in si nadela suknjo samospoštovanja, Janez Evangelist Krek bi v slovenskem parlamentu govoril o tem, da je politika stvar potrpežljivega dela in odrekovanja, Edvard Kocbek bi gledal iz svojega stanovanja na Trg republike in v svoji pesniški zasanjanosti iskal tistega novega človeka, ki ga od nikoder ni, Lambert Ehrlich bi se povzpел na Višarje in nam s tromeje pridigal o

skupnih evropskih koreninah, škof Rožman bi klečal v ljubljanski stolnici in molil za vse tiste, ki ležijo v stotinah grobov po slovenski zemlji, Oton Župančič bi napisal pozdravni govor resničnim osamosvojiteljem, Srečko Kosovel bi v mistični zazrtosti v daljno prihodnost posvaril pred Evropo, ki se razkraja, France Balantič bi se še enkrat pustil zažgati v svojem rodnem Kamniku pred domačo knjižnico, kakor kitajski študent na Trgu nebeškega miru, Angela Vodeb bi poromala v Rajhenburg in s prstom kazala po grajskih stenah na žensko dostojanstvo, Alma Karlin pa bi nam položila na srce: »Skozi življenje gre sam in zapuščen, kdor vedno misli samo nase; kdor pa se zna ljubeče prilagajati in vse stvari srečno zasukati, kdor vedno ve, kje je treba priskočiti na pomoč, in se razdaja drugim, temu je življenje cvetoča livada in še po smrti ostanejo za njim sledovi njegovih del.« Boris Pahor bi odšel predavat v Pariz o pravici do samoodločbe, Alojz Rebula pa bi nas popeljal v snegove Edena in v jordansko vodovje treh veletokov: krščanstva, grštva in latinstva. Kaj bi storili Kidrič, Kardelj, Maček, Ribičič in tovarišija, ne vem. Morda pa bi le sestopili z oblasti in priznali svojo veliko zgodovinsko zmoto, stopili do Jordana in si oprali krvave roke. Če bi imeli veliko poguma, bi svoje mesto, tam kjer stojijo njihovi spomeniki, odstopili Pučniku in tistim, ki bodo odhajali za njim. S tem bi sprostili Slovenijo in ji dovolili, da zaduha s polnimi pljuči. Namesto mitologije

revolucionarnega nasilja bi postavili spominske plošče osamosvojitvenih dogodkov. Namesto sovraštva in aferaštva bi pustili, da se Slovenci in Slovenke spustimo v tekmovanje, kdo bo naredil in ustvaril več za svoj rod in državo. Namesto sovražnega govora bi se ukvarjali s kulturo in omiko medsebojnega spoštovanja v različnosti. Namesto pravdanja za vse in za nič, na kontaminiranih sodiščih, bi razvijali čut za poštenost in pravičnost. Namesto balkanskega »snađi se« bi se vrnili k delavnosti in ustvarjalnosti. Namesto medijskih manipulacij bi iskali resnicoljubnost in odkrivali dejstva, ki skupnost gradijo in ne rušijo. Namesto religiozne brezbričnosti in nevednosti bi spodbujali bogoiskateljstvo kot enega od pomembnih temeljev bivanja in etike. Namesto udrihanja čez politiko in politične stranke bi gojili spoštovanje do državnih institucij in skrbeli za dostojno zastopanost vsega ljudstva v vseh treh vejah oblasti.

A vse to so že sanje. So res smeje trajati en sam dan? Tistega znamenitega 26. junija 1991, ko ni bilo slovenskega srca, ki se ne bi iskreno veselilo, da imamo svojo državo. Brez sanj in vizije ni prihodnosti. Zato današnji domovini in svoji državi želim, da bi končno zaživela brez Patrie.

OZNANILA

1. Delovne akcije v aprilu 2016:

- Mojster mizar je namestil cilindrično ključavnico na vrata glavnega vhoda v cerkev Srca Jezusovega. Iskrena hvala g. Francu Balažicu za njegov čas, delo in podarjeni material. V preteklih mesecih je bila večkrat izražena želja, bi nekako preuredili in olajšali odpiranje vrat v cerkev.

- V zakristiji smo pospravili in zložili vse omare. Pred tem je ga. Anica Hren vso perilo (ministrantske obleke, prti...) oprala in zlikala. Iskrena hvala Vesni Lebar in Anici Hren.

- Ana in Werner Oswald sta pomagala pri čiščenju cerkve. Iskrena hvala g. Wernerju Oswald za čiščenje namiznih svečnikov. Dva meseca smo zaradi bolniške odsotnosti bili brez čistilke – vsem, ki ste na ta dan in tudi sicer pomagali pri čiščenju prostorov, iskrena hvala.

- Stropne zavese v bifeju: Zamenjali in namestili nove stropne zavese v bifeju. Iskrena hvala ge. Anici Hren, ki je zavese zašila in nato pomagala pri montaži. Stropne zavese, namenjene dušenju zvoka in zmanjševanju odmeva, sta obesila Tomaž in Matej Vošner. Vsem iskrena hvala.

- Pri urejanju omar v zakristiji se je pokazala potreba po še kakšni polici, s čimer bi bili oltarni prti lepše zloženi. Iskrena hvala g. Ludviku Boharju za montažo polic.

- Vodovod na župnijskem dvorišču: Iz skupnega dvorišča smo napeljali vodovod na župnijsko dvorišče. Voda se uporablja pri zalivanju, čiščenju...

Zelo praktično je, če je voda vedno pri roki, predvsem takrat, ko se tam zadržujemo ob različnih srečanjih in piknikih.

2. Delovne akcije v maju 2016:

- Ga. Anica Hren je v zakristijske omare pospravila oltarne prte in jih ustrezno označila.

- G. Ludvik Bohar je dopolnil vodovodno instalacijo na dvorišču, ki je bila v mesecu aprilu napeljana na župnijsko dvorišče.

- Kupili smo žar na oglje / Griller, ki ga bomo uporabljali ob žeganju in podobnih druženjih.

- V pripravi je izdelava zastav in stojala - ob posebnih priložnostih bomo v cerkvi postavili zastave (evropska, avstrijska, slovenska, papeška). Iskrena hvala ge. Anici Hren, da je zašila in zlikala zastave.

3. V aprilu (9., 10., 16.) in maju (16.) smo pripravili boljši sejem / flohmarkt. Vsem, ki so pomagali pri pripravi dvorane in izvedbi flohmarktov iskrena hvala. Sodelovali so: Anica Hren, Sonja Horvat, Marija Lesjak, Marija Mesarič, Agata Petrič, Vesna Lebar, Marjana Štesel, Marija Ružmanovič, Katja Vuk, Natalija Počivalšek, Matej in Tomaž Vošner ter Maja Pavlin. Ker se ob nedeljah zbiramo v zgornji dvorani - bifeju, smo imeli spodnjo na voljo cel mesec in ni bilo vedno znova pripravljati in pospravljati vsega potrebnega za flohmarkt. Obisk je bil zelo lep. Hvala vsem, ki ste kaj darovali v pripravi Flohmarkta.

4. V četrtek, 26. maja 2016, smo imeli izlet skupnosti. Šli smo "iz Dunaja na Dunaj". Obiskali smo cerkve, molilnice in prostore različnih cerkva in verskih skupnosti: pravoslavna

cerkev, muslimanska mošeja, budistična pagoda oz. stupa, katoliška in evangeličanska cerkev. Ideja je bila - iti nekam, kjer ne bo predaleč, ne predrago, kjer ni dosti hoje, kjer še nismo bili. Ker je bil ta dan praznik Svetega Rešnjega telesa, smo ob 7h obhajali sveto mašno daritev v cerkvi Srca Jezusovega in se nato z osebnimi avtomobili podali na celodnevno potepanje. Dan smo zaključili ob prijetnem druženju v gostišču t.i. Heurigen.

5. V nedeljo, 29. maja 2016, smo obhajali žegnanje - ob prazniku Srca Jezusovega. Pri sveti maši je sodeloval pevski zbor iz Koral Laškega in glasbeniki pod vodstvom Jere Petriček Hrastnik. Po slovesnosti je bilo skupno kosilo (gril) na dvorišču. Gospodinje so prinesle in postregle pecivo. Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi in izvedbi praznovanja. Sodelovali so: Ana in Werner Oswald, Natalija Počivalšek, Marjana Štesel, Vesna Lebar, Ludvik Bohar, Thomas in Manuel Hren, Matej Vošner, Giulio Gergek, Barbara in Betty Gangl, Ludvik Bohar in Anica Hren.

»Če hoče kdo hoditi za menoj,
naj se sam sebi odpove
in vzame vsak dan
svoj križ
ter hodi za menoj.

Zakaj kdor hoče
svoje življenje rešiti,
ga bo izgubil,
kdor pa svoje
življenje izgubi
zaradi mene,
ga bo rešil.
(Lk 9,23-24)

Jesenski izlet

bo v **soboto, 15. oktobra 2016**, z ladjo v Bratislavo.

Cena izleta je 55,- evrov. V ceno je vključena vožnja z ladjo, zajtrk, kosilo, večerja in vožnja z turističnim vlakcem po Bratislavi. Odhod ob 8.45, vračamo pa se ob 22 uri. Prosimo za čim prejšnjo prijavo.

Prosimo, da predlagate smer in cilj za naslednji izlet.

Če je kdo pripravljen prevzeti celotno organizacijo izleta, naj se javi - bomo zelo hvaležni za pobudo in pomoč.

SVETE MAŠE

v času dopustov

JULIJ

03. julij 2016	9.30
10. julij 2016	9.30
17. julij 2016	/
24. julij 2016	/
31. julij 2016	/

AVGUST

07. avgust 2016	9.30 (g. Ipavec)
14. avgust 2016	9.30 (g. Ipavec)
15. avgust 2016	/
21. avgust 2016	9.30
28. avgust 2016	9.30

SVETE MAŠE

NEDELJA, 19. junij 2016

12. nedelja med letom

8.00 za + Evo Slawik

9.30 za + mamo Antonijo Dominko

NEDELJA, 26. junij 2016

13. nedelja med letom

8.00 v zadoščenje Srcu Jezusovemu

9.30 za + Slaveka Lovrec

Zaupati v Gospoda

To je zgodba o hribolazcu, ki je želel osvojiti najvišjo goro. Po dolgi pripravi se je odpravil na pot. Hotel je, da slava pripade edinole njemu, zato je na goro odšel sam. Začel se je vzpenjati, šlo je počasi. Začelo se je mračiti. Namesto da bi se ustavil in postavil začasni šotor, je trmasto nadaljeval pot, dokler se ni popolnoma stemnilo. Vse okrog njega je postalo črno. Luno in zvezde so zakrili temni oblaki, tako da je bila tema popolna.

On pa se je kar naprej vzpenjal, a tik pod vrhom mu je spodrsnilo in je padel. Zaman je gledal, povsod je bila tema. V tistih težkih trenutkih so se odvili pred njim vsi hudi in lepi dogodki, ki jih je doživel. Zavedel se je, kako blizu smrti je, ko je začutil, da ga je nekaj močno potegnilo za obleko in njegovo telo je obviselo v zraku. Visel je na obleki.

V smrtnem strahu je vzkliknil: »O Bog, pomagaj mi!«

»Kaj želiš, da ti storim?«

»Reši me, Gospod!«

»Ali res veruješ, da te lahko rešim?«

»Seveda verujem!«

»Potem pa odreži obleko, na kateri visiš ...«

Sledil je trenutek tišine. Plezalec se je odločil, da tega ne bo storil.

Drugi dan so gorski reševalci našli nesrečnega plezalca zmrznjenega.

Njegovo telo je viselo na obleki ... le dva metra od tal ...

Slavite Gospoda, ker je dober, *
vekomaj traja njegovo usmiljenje.

Tako naj govoriyo vsi, ki so rešeni, *
saj jih je Gospod otel iz sužnosti.

Zbral jih je iz dežel pregnanstva, *
od vzhoda in zahoda, od severa in juga.

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

STE SE DANES ŽE NASMEJALI?

Medved naredi zabavo, povabil je vse živali tudi stonogo! Na zabavi so čakali, da pride stonoga. Ko je postala noč so se zabavali, ampak bilo je kmalu jutro in odšle so vse živali domov. Na vratih pozvoni stonoga.

Medved ji odpre in jo vpraša "zakaj te ni bilo?" Stonoga pa vpraša "zakaj si pa na vrata napisal "obriši si čevlje?" !!!

